

ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาและการเปรียบเทียบผู้กระทำความผิด
ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๕๗/๗ บัญญัติให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นความผิดที่นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินคดีอาญาและการเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา และการเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การดำเนินคดี” หมายความว่า การดำเนินคดีอาญาโดยการเปรียบเทียบ รวมทั้งการร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕” หมายความว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“นิติกร” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานราชการที่ดำรงตำแหน่งนิติกร กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ” หมายความว่า นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ การดำเนินคดีเปรียบเทียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบหรือไปพบผู้ถูกกล่าวหาด้วยตนเอง เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือวาจาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แล้วสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธ โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกคำให้การตามแบบ กม.๑ ท้ายระเบียบนี้ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อไว้ด้วย

การมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาอาจมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ผู้อื่น ซึ่งเป็นผู้รู้หรือเข้าใจในการปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหา มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่แทนก็ได้ ทั้งนี้ผู้รับมอบอำนาจสามารถให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธแทนผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยินยอมให้เปรียบเทียบหรือไม่ เมื่อผู้ถูกกล่าวหายินยอมให้เปรียบเทียบให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อในบันทึกคำยินยอมให้เปรียบเทียบตามแบบ กม.๒ ท้ายระเบียบนี้ ทั้งนี้ ผู้รับมอบอำนาจตามวรรคสอง จะลงลายมือชื่อในแบบ กม.๒ แทนผู้ถูกกล่าวหาได้

การลงลายมือชื่อในแบบ กม.๒ ตามวรรคสาม ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อในแบบ กม. ๒ ในฐานะนิติบุคคลและในฐานะส่วนตัว โดยในฐานะนิติบุคคลนั้นให้ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลในขณะยินยอมให้เปรียบเทียบเป็นผู้ลงลายมือชื่อและประทับตราเป็นสำคัญตามหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลกำหนด และในฐานะส่วนตัวให้ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลในขณะกระทำความผิดเป็นผู้ลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖ คดีที่ผู้ถูกกล่าวหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำประวัติการกระทำความผิดรวมทั้งพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดพร้อมด้วยความเห็นในการเปรียบเทียบตามแบบ กม.๓ เพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบันทึกความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ในกรุงเทพมหานคร ให้ส่งสำนวนคดีที่จะทำการเปรียบเทียบให้กลุ่มกฎหมายเพื่อพิจารณาตรวจสอบสำนวนคดีเสนอผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ โดยนิติกรตรวจสอบสำนวน สรุปข้อเท็จจริง และเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมายพิจารณาสำนวนคดีและเสนอความเห็นในการพิจารณาเปรียบเทียบพร้อมทั้งจำนวนเงินค่าปรับต่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

ในจังหวัดอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สรุปข้อเท็จจริง และเสนอความเห็นในการพิจารณาเปรียบเทียบพร้อมทั้งจำนวนเงินค่าปรับต่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๗ ในการเปรียบเทียบให้ดำเนินการเปรียบเทียบโดยคำนึงถึงพฤติการณ์และจำนวนครั้งแห่งการกระทำความผิด

ข้อ ๘ เมื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบมีความเห็นให้เปรียบเทียบ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้นิติกรกลุ่มกฎหมายแจ้งความเห็นเปรียบเทียบให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหานำเงินค่าปรับมาชำระ ณ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความเห็นเปรียบเทียบ หากครบกำหนดแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชำระค่าปรับให้ดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนต่อไป

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความเห็นให้เปรียบเทียบให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหานำเงินค่าปรับมาชำระ ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความเห็นให้เปรียบเทียบ หากครบกำหนดแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่ชำระค่าปรับให้นำคดีไปร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนต่อไป

ข้อ ๙ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับชำระค่าปรับออกใบเสร็จรับเงินในราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา และแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนทราบเพื่อบันทึกหมายเหตุการชำระค่าปรับไว้ท้ายบันทึกความเห็นของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบในแบบ กม.๓

ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับชำระค่าปรับนำเงินค่าปรับส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับ ภายในเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามขั้นตอนการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน

ข้อ ๑๑ การร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษ ต่อพนักงานสอบสวนที่ความผิดเกิด อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตท้องที่ และนำพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดพร้อมบันทึกเหตุที่ผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือไม่ชำระ ค่าปรับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นให้เปรียบเทียบไปมอบให้พนักงานสอบสวนผู้รับเรื่อง ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดตามผลการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ เป็นระยะจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนแล้ว พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด และยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อพนักงานสอบสวนได้ส่ง สำนวนการสอบสวนพร้อมหนังสือส่งตัวผู้ถูกกล่าวหากลับมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามขั้นตอน เปรียบเทียบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ถึงข้อ ๙ โดยไม่ต้องดำเนินการบันทึกคำให้การตามแบบ กม. ๑ และ บันทึกคำยินยอมให้เปรียบเทียบตามแบบ กม. ๒

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนมีหนังสือส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเปรียบเทียบโดยมิได้ส่งสำนวน การสอบสวนมาด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามขั้นตอนการเปรียบเทียบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ถึงข้อ ๙

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหายินยอมให้เปรียบเทียบในชั้นพนักงานอัยการ และพนักงาน อัยการได้ส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเปรียบเทียบให้นำความในข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหายินยอมให้เปรียบเทียบในชั้นพนักงานสอบสวนหรือ ชั้นพนักงานอัยการ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงาน สอบสวนหรือพนักงานอัยการทราบว่าคุณดีเล็กกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๗ (๔)

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินคดีทางพนักงานสอบสวนซึ่งพนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบ หรือมีการนำคดีไปสู่ศาล หากศาลมีคำพิพากษาให้ปรับผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงาน สอบสวนหรือเจ้าพนักงานศาลแจ้งผลการดำเนินการมายังพนักงานเจ้าหน้าที่เจ้าของสำนวนทราบต่อไป

ข้อ ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานผลการดำเนินคดี การชำระค่าปรับและการส่งเงินค่าปรับ เป็นรายได้แผ่นดินให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานทราบทันที โดยส่งสำเนาแบบ กม. ๑ กม. ๒ กม. ๓ หลักฐานการส่งเงิน ค่าปรับ หลักฐานการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน หมายจับ สำเนาคำฟ้องต่อศาล และสำเนาคำพิพากษา ของศาลประกอบการรายงาน ส่วนสำนวนคดีให้เก็บรักษาไว้ ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกผลการดำเนินคดีผ่านระบบการรายงานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายกริธา สพโชค)

อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน